

Om je schouders
hang ik de nachten

Myrte Leffring

HET WAAIT

Ik dacht altijd dat ik
een huis wilde aan het strand
ik at aan een tafel van wrakhout
met mijn mes peuterde ik
moeiteloos de schelpen open

ik ving regenwater op in een verweerde ton
van aangespoelde planken
maakte ik dat huis waar
altijd mensen zouden komen
en eten was voor iedereen

ik zou vroeg wakker worden en vele,
vele verhalen vertellen aan kinderen
van vrienden

ik dacht dat de zee mij rust zou brengen
het water, de deining, het zout in de lucht
de schepen die ik van verre onderscheidde

ik zou goed knopen kunnen leggen
de getijden en de wolken kunnen lezen
vissen schoonmaken aan die tafel
vis voor vrienden
veel vis

VROUWENMANTEL

Als ik dood ben
niet nu
later, als ik dood ben
dan wil ik zo'n platte granieten zerk
hak het aanrechtblad maar uit de keuken
en plant vrouwenmantel in de gootsteen op mijn graf
stevig in de aarde drukken
en goed water geven

STOF

Het laken onpersoonlijk
krakend om je witte kin
waarin je tanden niet jouw tanden
en je handen onwaarschijnlijk stil

je huid je warme koele huid
je houdt je ogen
voor mij altijd jouw ogen
achter ouwelblad verborgen
zonnestofjes dalen rustig
op de gele wafeldecken neer
de brillenglazen waardoor jij niets meer ziet
weerspiegelen het harde licht dat ons omringt

60 |

roerloos lichaam twijfelend bestaan
groevend leven vloeit weg langs kantelraam
de bloemen staan in veel te hoge vazen
zien geen buitenwereld meer

wij houden handen
tot ik besef het is mijn hand
nog maar
de jouwe houdt mij niet